

Σεβασμιώτατε καὶ Παγοσιολογιώτατε Ἄγ. Ἐξάρχῳ
 Θεοφιλέστατε
 Ἐντιμοὶ Κύριοι

Τὴν 10 λήξαντος Μαρτίου 1902 μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν εἶχε λήξει ἡ θητεία τῆς σήμερον πρὸ ὑμῶν ἐμφανιζομένης ὅπως λογοδοτήσῃ Δημογεροντίας.

Ἄν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς ἡμετέρας θητείας παρῆλθεν ὀλόκληρον θάμηνον καὶ ἡ ἀποχωροῦσα Δημογεροντία δὲν κατώρθωσε, παρὰ τὴν πρὸς τοῦτο ζωηρὰν ἐπιθυμίαν αὐτῆς νὰ δώσῃ τὴν λογοδοσίαν αὐτῆς, τοῦτο προῆλθεν ἐκ λόγων γνωστῶν τοῖς πολλοῖς, ἐκ λόγων αἵτινες οὐδεμίαν εὐθύνην ἐπιρρίπτουσιν εἰς τὴν λογοδοτοῦσαν σήμερον κοινοτικὴν ἀρχήν. Πιστοὶ τῶν νόμων τηρηταί, ποθοῦντες ἐν παντὶ ν' ἀκολουθῶμεν τὴν ἐπιτακτικὴν αὐτῶν φωνήν, ὡς νομοταγεῖς πολῖται, δὲν φέρομεν πρὸς δικαιολογίαν τῆς βραδύτητος ταύτης τὸ κατ' ἔθος πλέον προηγούμενον, καθ' ὃ οὐδεμία μέχρι τοῦδε Δημογεροντία ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ ἔδωκεν ἔμπροσθέντως τὴν λογοδοσίαν αὐτῆς, ἀλλὰ μετὰ πέρασον 5, 6, 8 καὶ 12 ἐνίοτε μηνῶν οὔτε τὸ πρόσφατον ἐτι γεγονός τῆς λογοδοσίας τῆς προκατόχου Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς λογοδοτήσασῃς ἀναίτιως μετὰ ἐξ ὅλων μῆνων ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριετοῦς αὐτῆς περιόδου.

Τὸ ἔκθεσμον προηγούμενον δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ νόμον καὶ ἡ δικαιολογία αὕτη δὲν ἀρμόζει εἰς πολίτας κατανοοῦντας ὅτι διὰ τῆς αὐστηρᾶς τῶν νόμων ἐφαρμογῆς καταπολεμοῦνται αἱ πρὸς αὐθαιρεσίαν τάσεις.

Ἡ βραδύτης πρὸς λογοδοσίαν ἡμῶν, καίπερ φαινομενικῶς παράτυπος ἐβασίζετο ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς πιστῆς τοῦ νόμου ἐφαρμογῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐυδενῶν

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ

1892

ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ἐνδέρουλου, Σεραφείμ
 Αἰαμάντογλου, Λουκά
 Πιπνογλου, Ἄναστ. Ζαχοῦ,

κ. Χατζημιχάλη, Παράσχου Δήμου,

κ. Τασσοπούλου καὶ Σωκρ. Σολομωνίδου.

(Μάρτιος 1900—Νοέμβριος 1902)

ἔγινε κατὰ τὴν ἐκλογικὴν συνέλευσιν τῆς 23 Δεκεμβρίου
 1902, τὴν συνελθοῦσαν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Σ.
 τοῦ Ἄγ. Χίου, Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου

1902.

Εἶχομεν καθῆκον πρὸ παντός νὰ ζητήσωμεν τὴν σύγκλησιν τῆς κατὰ τὸν κοινοτικὸν ἡμῶν Κανονισμὸν καὶ τὸ πανάρχαιον τοῦ τόπου ἔθιμον νομίμου ἐκλογικῆς συνελεύσεως συμφώνως πρὸς τὴν σαφῆ διατάξιν τοῦ ἄρθ. 34 περὶ ἐκλογῆς Δημογεροντίας.

Τὴν αὐθαίρετον ἀντιπροσώπευσιν τῶν Συντεχνιῶν ὡς συνειθίζετο ἐπὶ σειρὰν ὀλόκληρον ἐτῶν δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῆ ἡ Δημογεροντία καὶ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκλογῇ, ἀφοῦ ἡμεῖς αὐτοὶ ὑπεγράψαμεν τὸν Κανονισμὸν τῶν Συντεχνιῶν, ὃν προσεπεβεβαίωσε κατὰ καθῆκον καὶ ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν, ἐκτελῶν τὴν ληφθεῖσαν παμψηφεί ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας ἀπόφασιν ὡς πρόεδρος αὐτῆς.

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἐπεξηγουντος τὸ 34 ἄρθ τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ μόνον οἱ πρωτομαγίστορες τῶν ὀργανωμένων Συντεχνιῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἢ οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι αὐτῶν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς κοινοτικὰς συνελεύσεις.

Ἴδου οἱ λόγοι τῆς βραδύτητος, οὐχὶ ἄσκοποι, οὐχὶ τυχαῖοι, οὐχὶ ἐξ ὀπισθοβουλίας ἢ ἀμελείας ἢ τάσεως πρὸς παρανομίας προερχόμενοι, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ νομίμου, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ λογικοῦ βασιζόμενοι.

Σήμερον εὐτυχεῖς λογιζόμεθα παρουσιαζόμενοι πρὸ τῆς νομίμου ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, τῆς συγκληθεῖσης συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀπόφασιν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Εὐτυχεῖς λογιζόμεθα διότι παριστάμεθα πρὸ νομίμου συνελεύσεως πρὸς ἣν θέλομεν δώσει εὐθύνας τῶν πεπραγμένων καὶ ἥτις θέλει προβεῖ εἰς τὴν νόμιμον τῶν διαδόχων ἡμῶν ἐκλογὴν.

Ἡ λογοδοσία ἡμῶν δὲν θέλει περιστραφεῖ εἰς τὴν οικονομικὴν μόνον διαχείρησιν ἡμῶν, ἥτις καὶ μικρὰ καὶ εὐεξέλεγκτος εἶναι, καθότι ἡ Δημογεροντία δὲν εἶναι διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ κοινοτικῆς περιουσίας, ἀλλ' ἀρχὴ διοικητικὴ καὶ ἐν μέρει δικαστικὴ, ἀρχὴ ἀποτελοῦσα πανταχοῦ τὸ κοινοτικὸν καὶ Μητροπολιτικὸν

Συμβούλιον, δι' οὗ ἡ κοινοτικὴ εὐκοσμία καὶ τάξις ἐπιδιώκεται.

Ἀφηγούμενοι τὰ ὑπὸ τὰς ιδιότητας ταύτας ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας πεπραγμένα σκοπὸν προτιθέμεθα τὸ μὲν ἵνα γνωστὰ καθ' ὑποχρέωσιν καταστήσωμεν αὐτὰ, τὸ δὲ ἵνα πρωτίστως ἐκ τῆς συγκρίσεως καταδείξωμεν ἡμῖν καὶ τοῖς διαδόχοις ἡμῶν τί τὸ ἐλλείπον καὶ τί τὸ χρῆζον διορθώσεως καὶ βελτιώσεως.

Γραφεῖον Στρατιωτικοῦ φόρου.

Καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ ζητήματος τῆς κατανομῆς τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου, διότι ὄχι μόνον τὸ σημεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ δέον ν' ἀποτελῆ μίαν τῶν πρωτίστων μεριμνῶν τῶν κατὰ καιροὺς Δημογεροντιῶν, εἰς ἃς οἱ νόμοι τοῦ κράτους ἀνέθηκαν τὴν φροντίδα ταύτην, ἀλλὰ καὶ διότι ὑπῆρξεν ἡ πρώτη χρονολογικῶς ἐργασία τῆς λογοδοτικῆς Δημογεροντίας.

Ὅλιγας μόλις ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ ἀποχωροῦντος Δημογεροντικοῦ Συμβουλίου προσεκλήθησαν ταῦτα ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ Νομάρχου ἐν τῷ γενικῷ Διοικητηρίῳ, ὅπου μετὰ δικαίας αὐστηρότητος περιτηρήθη αὐτοῖς, ὅτι ἡ ὁμογενὴς ὀρθόδοξος κοινότης μεγίστην ἀταξίαν καὶ ἀμέλειαν κατεδείκνυεν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ὀφειλομένου στρατ. φόρου, καὶ διετάχθη ἡ Δημογεροντία νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ καθῆκον.

Ἡ λογοδοτικὴ Δημογεροντία ἐδικαιολόγησε τὴν κατάστασιν, ὀφειλομένην πρωτίστως εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀκριβοῦς καταλόγου τῶν ὀθωμ. ὀρθοδόξων ὑπηκόων, καταλόγου φέροντος καὶ τὰ ἐπίθετα συμφώνως πρὸς τὸ χριστιανικὸν ἔθιμον, ἐζήτησε δὲ τοὺς καταλόγους τῆς γενομένης πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀπογραφῆς. Εἰς τοὺς καταλόγους τούτους ὁ ἀριθμὸς τῶν φορολογουμένων ἦτο μικρότερος, ἀλλὰ ἐσημειοῦντο ἐν αὐτοῖς ἀκριβῶς τὰ ἐπίθετα, ὅπερ καθίστα εὐκολωτέρην τὴν ἐξεύρεσιν τῶν φορολογουμένων προσώπων. Τῇ ἐπιμόνῃ καὶ δικαίᾳ ἄλλως ἀπαιτήσῃ τῆς Α. Υ. ἡ λογοδοτικὴ Δη-

μογεροντία ανέλαβε τὸ βαρὺ ἔργον τῆς κατανομῆς τοῦ στρατ. φόρου τῆς ἐπὶ Ξετίαν παραμεληθείσης.

Παρὰ τὰς ἀπαντηθείσας δυσχερείας τὸ ἔργον ἐπερατώθη. Μὴ θέλοντες ν' ἀδικήσωμέν τινα καὶ μὴ ὄντες εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν φορολογουμένων πολιτῶν ἐσχηματίσαμεν ἐνοριακὰς ἐπιτροπὰς, αἵτινες προσλαλοῦμεν εἰς τὴν Δημογεροντίαν ἐκαστὴν ἐκάστη τὴν διανομὴν τοῦ στρατ. φόρου τῆς οἰκείας ἐνορίας.

Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ διανομὴ ἐγένετο τελειοτάτη καὶ ἀκριβοδικαίως. Τοῦτο δὲν εἶναι εὐκόλως κατωρθωτὸν καὶ μάλιστα κατὰ πρώτην φοράν, καθ' ἣν ἐγράφησαν κανονικοὶ κατάλογοι. Πολλάκις εὐρέθη ἡ Δημογεροντία εἰς τὴν λυπηρὰν θέσιν νὰ διορθώσῃ τὴν ὑπὸ ἐνοριτῶν γενομένην διανομὴν. Ἀλλὰ ἐν γένει ἡ διανομὴ ἐγένετο τακτικωτέρα, μεθοδικωτέρα καὶ δικαιοτέρα ἢ ἄλλοτε. Τὰ ἐγεροθέντα παράπονα ὑπὸ τινῶν δὲν περιστρέφοντο εἰς τὸ μέγεθος τοῦ κατανομηθέντος ποσοῦ ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸ πολυάριθμον τῶν ἐτῶν. Ἡ καθυστέρησις ὅμως τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων ἐπὶ πολλὰ ἔτη δὲν ἦτο σφάλμα τῆς λογοδοτούσης Δημογεροντίας, ἀλλὰ τῶν προκατόχων αὐτῆς, αἵτινες συνεπεῖα διαφορῶν λόγων ἡμέλησαν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν κατανομὴν τοῦ στρατιωτ. φόρου. Ἐλλείψει κανονικῶν καταλόγων, ὑπάρχουσι συμπολίται μὴ πληρώσαντες ἐπὶ βλόκληρα 18 ἔτη οὐδὲ ὀβολὸν διὰ στρατ. φόρον ἐάν δὲ ἡ κοινότης δὲν εἶχε πληρώσει διὰ συνομολογηθέντος δανείου ὄλους τοὺς μέχρι τοῦ 1300 στρατ. φόρους τῶν δημογενῶν συμπολιτῶν θὰ ὑπῆρχον τοιοῦτοι ὀφείλοντες καὶ 20 καὶ 40 ἐτῶν φόρους, διότι οὐδέποτε ἐφορολογήθησαν.

Ὁ στρατ. φόρος, βαρύνει πάντας τοὺς μὴ μουσουλμάνους ὀθωμ. ὑπηκόους ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ τάφου. Πάντες εἰσὶ φορολογούμενοι δι' ἅλης τῆς ζωῆς αὐτῶν. Καὶ τονίζομεν τὴν φράσιν ταύτην, διότι πολλὰ παρεξηγήσεις γίνονται καὶ πολλὰ αἰτιάσεις κατὰ τῆς Δημογεροντίας ἐκ τῆς ἐπιπολαίας καὶ ἀπροσέκτου ἀναγνώσεως τῶν ἀρθρῶν τοῦ περὶ στρατ. φόρου νόμου. Κατὰ τὸν νό-

μον τοῦτον 180 πρόσωπα ἄρρενα συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐτοῖς τῶν παιδίων ἀπὸ 1—15 ἔτους τῶν γερόντων ἀπὸ τοῦ 75 ἔτους καὶ ἄνω τῶν ἱερέων, τῶν πενήτων τῶν ἀναπήρων δεόν νὰ πληρώσωσι 5000 γρ. χρ. ἀλλ' ὁ νόμος ἐπιτάσσει, ὅπως τὸν ἀναλογουῦντα εἰς τοὺς παῖδας, τοὺς γέροντας, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς ἀναπήρους καὶ πένητας φόρους κατανέμη ἡ Δημογεροντία εἰς τὰ λοιπὰ ἐκ τῶν 180 μέλη τῆς ομάδος. Οὕτω γὰρ φορολογούμενοι ἀπὸ 180 ὑποβιάζονται ἐνίοτε εἰς μόνον 100 ἢ καὶ 80 καὶ ἡ ἀναλογουσα φορολογία φυσικῶς αὐξάνεται. Τοιοῦτοτρόπως ὁ στρατιωτικὸς φόρος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναλογικὴ φορολογία ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ δυσχέρεια τῆς διανομῆς εἰς τοὺς διαφόρους πολίτας ἀναλόγως τῆς περιουσίας των. Ὅσοι περισσότεροι πτωχοὶ ἀνάπηροι, γέροντες καὶ παιδιά ὑπάρχουσιν εἰς μίαν κοινότητα τόσοι καὶ ὁ στρατ. φόρος θὰ ἦναι μεγαλύτερος διὰ τὰ εὐποροῦντα μέλη αὐτῆς.

Ἐν Σμύρῃνῃ εἶχομεν καὶ ἔχομεν καὶ ἑτέραν αἰτίαν ἐπαυξήσεως διὰ τοὺς εὐποροῦντας τῆς στρατ. φορολογίας. Ὡς εἰς πολλοὺς βεβαίως θὰ εἶναι γνωστὸν οἱ κάτοικοι τῶν προνομιοῦχων ἐπαρχιῶν ἤτοι τῆς Κων/πόλεως, Σάμου καὶ Κρήτης δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν στρατιωτ. φορολογίαν, ἀλλὰ τὰ τέκνα αὐτῶν, γεννώμενα εἰς τὰς ἄλλας τοὺς κράτους ἐπαρχίας φορολογοῦνται ὅταν δὲ ὡσι κάτω τῶν 15 ἐτῶν ὁ φόρος αὐτῶν δὲν εἰσπράττεται ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ πληρώνεται παρὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς ομάδος τῶν 180 εἰς ἣν ἀνήκουσιν. Κατὰ μέσον ὄρον εἰς τὴν κοινότητα ἡμῶν ὑπάρχουσι 500—600 τέκνα γονέων ἐκ τῶν προνομιοῦχων τούτων ἐπαρχιῶν. Φυσικῶς τὸν στρατ. φόρον αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν οἱ δυνάμενοι ἐκ τῶν κατοικικῶν Σμύρνης. Οὕτω π. χ. εἰς Σμυρναίος ὅπως δῆποτε εὐπορῶν ἀνήκων εἰς μίαν ομάδα εἴ 180 προσώπων εἰς ἣν καὶ τέκνα κάτω τὸν 15 ἐτῶν Κ)πολιτῶν, Σαμίων καὶ Κρητῶν πρέπει νὰ πληρώσῃ τὴν ἀτομικὴν ἀναλογίαν των, τὴν ἀναλογίαν τῶν 2—3—5 ἀρρένων τέκνων του τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀπόρων καὶ ἀναπήρων καὶ τὴν ἀναλογίαν ἐνὸς ἢ καὶ πλειστέρων τέκνων τοῦ γείτονός του Κ)πολιτοῦ, Σαμίου ἢ Κρητός. Καὶ ὁ

γείτων αὐτοῦ ἐκ τῶν μὴ φορολογουμένων ἐπαρχιῶν τυγχάνει ἐνίστε μᾶλλον εὐπορος τοῦ τοσοῦτον βαρέως φορολογουμένου Συμυρ-
νίου οἰκογενειάρχου. Ἡ λογοδοτοῦσα Δημογεροντία ἐθέωρησε τοῦ-
το ἄδικον καὶ διὰ τῆς πράξεως τυχοῦσα τῆς ἐγκρίσεως τῆς
Γεν. Διοικήσεως κατανέμει τὴν ἀναλογοῦσαν φορολογίαν τῶν τέ-
κνων τῶν Σαμίων, Κρητῶν καὶ Κ)πολιτῶν εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν,
ἐὰν εὐπορῶσι. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ ἀναφέρομεν ἐνταῦθα, ὅτι
πολλοὶ τούτων κατανοοῦντες τὸ δίκαιον τῆς ἀποφάσεως προθύ-
μως παραδέξαντο αὐτήν.

Κατὰ τοὺς δοθέντας ἡμῖν καταλόγους ὑπὸ τῆς σεβ. Κυβερνή-
σεως ὁ ἀριθμὸς τῶν φορολογουμένων τῆς ὀρθοδόξου κοινότητος ἡ-
μῶν συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ἀνέρχεται εἰς
44843 πρόσωπα ὀφείλοντα νὰ πληρώσωσι κατὰ νόμον 549,783
γρ. χρ. Ἀλλὰ τὸ βιβλίον τῶν νοφουσίων περιέχει περισσοτέρους φο-
ρολογουμένους, δι' ὧν χρεοῦται ἡ κοινότης. (ἴδε πίνακx).

Εὐτυχῶς διὰ πολλῶν κόπων καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς ἠδυνήθη-
μεν πρώτην φοράν νὰ διαρρυθμίσωμεν τοὺς καταλόγους τῆς στρα-
τιωτικῆς φορολογίας ὀφείλομεν δὲ δημοσίᾳ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ζῆ-
λον καὶ τὴν εἰδικότητα ἐν τῷ σημείῳ τούτου τοῦ εἰς τὴν τουρ-
κικὴν γραμματέως τῆς Δημογεροντίας κ. Παν. Κορωνοπούλου. Ἐ-
κανονίσθησαν νῦν τὰ βιβλία τοῦ στρατ. φόρου μέχρι τοῦ ἔτους 1317,
εἰς τὴν διάδοχον δὲ ἡμῶν Δημογεροντίαν ἐναπόκειται ἡ διακανό-
νισις τῶν τελευταίων ἐτῶν, Τὸ ἔργον εἶναι εὐχερὲς πλέον διότι
ὑπαρχόντων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον τακτικῶν καταλόγων
μόνον μερικὰς μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν διανομὴν τοῦ φόρου ἔχει νὰ
ἐπιτελέσῃ ἡ νέα Δημογεροντία.

Κλείοντες τὸ περὶ στρατιωτικοῦ φόρου κεφάλαιον, ἐκφράζομεν
τὴν ζωηρὰν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Ὑ. τὸν Νομάρχην
ἡμῶν διὰ τὴν καταδειχθεῖσαν ἐπιείκειαν περὶ τὴν εἰσπραξίν τῶν
ὀφειλομένων παρὰ πενήτων. Εἶπομεν ἀνωτέρω, ὅτι συνεπεῖα ἀξιο-
μέπτου ἀπωλείας εἶχεν ἀπὸ πολλοῦ παύσει νὰ γίνηται ἡ διανομὴ
τοῦ στρατ. φόρου ὡς ὁ νόμος ἀπαιτεῖ κατ' ἔτος. Οὕτω λοιπὸν πολ-

λοὶ ὄφειλον πολλῶν ἐτῶν φόρους, ὥστε καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον πο-
σὸν ἐτησίως κανονιζόμενον δὲν ἠδύναντο νὰ πληρώσωσι ἐφάπαξ
ὀφειλομένους 10ετεῖς ἢ καὶ πλείονων ἐτῶν φόρους. Ἡ Δημογεροντία
ἔκρινεν ὀρθὸν νὰ παρακαλέσῃ διὰ ταχυρίων τὴν Α. Ὑ. ὅπως ἐν
ἐπιείκειᾳ οἱ εἰσπράκτορες δέχωνται κατὰ δόσεις τὴν πληρωμὴν τῶν
ὀφειλομένων. Ἡ Α. Ὑ. ὁ Νομάρχης εὐμενῶς εἰσηκούσατο τὰς πα-
ρακλήσεις ταύτας τὰς προφορικῶς ὑποστηριχθείσας καὶ ὑπὸ τοῦ
ἡμετέρου συνδέλφου καὶ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἡμετέραν κοινό-
τητα ἐν τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ ἀξ. Σεφέρ. Καλενδέρογλου, ᾧ καὶ
χάριτας ὀφείλομεν διὰ τὴν λυσιτελεῖ ὑποϊτήρηξιν παρὰ τῆ Γ. Δι-
οικήσει παντός ὀφελίμου διὰ τὴν κοινότητα ζητήματος. Οὕτω τῆ
εὐμενεῖα τῆς Α. Ὑ. πολλοὶ πτωχοὶ ἀπηλλάγησαν καὶ τῆς φυλα-
κίσεως καὶ τῆς ἐπιμόνου ἀπαιτήσεως τῶν ὀφειλομένων, ἅτινα βαθ-
μηδὸν ἤρξαντο πληρώνοντες.

Ληξιαρχικὰ βιβλία.

Ὁ Κοινοτικὸς Κανονισμὸς ἡμῶν μεταξὺ τῶν Καθηκόντων
τῆς Δημογεροντίας ἀναγράφει καὶ τὴν τήρησιν τακτικῶν λη-
ξιαρχικῶν βιβλίων τῶν ὀρθοδόξων ὀθωμανῶν ὑπηκόων. Ομο-
λογοῦμεν ὅτι ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας
κ. Σάββας καταδεικνύει τὴν πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ὀφειλομένην ἀφο-
σίωσιν, ἀλλὰ ἐπίσης δὲν διατάζομεν ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι καὶ τὰ ἀπὸ
πολλῶν ἐτῶν κρατούμενα ληξιαρχικὰ βιβλία δὲν εἶναι τέλεια. Τοῦ-
το προέρχεται οὐχ' ἐξ ὑποκειμενικῶν λόγων τοῦ γραμματέως, ἀλλὰ
ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτοῦ ἀντικειμενικῶν αἰτιῶν.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι τὰ γενικά τῆς κοινότητος ληξιαρχικὰ
βιβλία λόγοις φορολογικοῖς καὶ χάριν στατιστικῆς περιεργείας κρα-
τεῖ τὸ γραφεῖον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκεῖθεν δὲ δίδονται ση-
μειώσεις περὶ γεννήσεων καὶ θανάτων τῶν ὀρθοδόξ. ὀθωμ. ὑπηκό-
ων. Δυστυχῶς ὅμως αἱ σημειώσεις αὗται δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς. Πολ-
λοὶ δὲν προσέρχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς αὐ-
τοπροσώπως, ἵνα λάβωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν, αἱ δὲ προφορι-

καὶ δηλώσεις τῆς ὑπηκοότητος γενόμεναι ὑπὸ τρίτων δὲν εἶναι ἀσφαλεῖς. Καὶ συνέπεια τούτων εἶναι διὸ δὲν κρατῶνται ἀκριβῶς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν ὀθ. ὑπηκόων. Τὸ φαινομενικῶς ἴσως ἀδραβεῖς τοῦτο σφάλμα ἐνέχει κατ' οὐσίαν μεγίστην σπουδαιότητα. Πολλοὶ θάνατοι ὀθωμ. ὑπηκόων δὲν ἔδῃονται εἰς τὴν Δημογεροντίαν, οὕτω δὲ μὴ διαγραφόμενα τὰ ὀνόματα τῶν θανόντων ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν φορολογουμένων καὶ μὴ εἰδοποιουμένου, ὡς ἐπιβάλλει ὁ νόμος, τοῦ ληξιαρχικοῦ Γραφείου τῆς Γεν. Διοικήσεως, ἐξακολουθεῖ ἡ κοινότης ἡμῶν χρεουμένη καὶ διὰ τοῦ ποσοῦ στρατ. φόρου θανόντων.

Ἄλλη ἐπίσης προέρχεται ἐκ τῆς δηλώσεως βαπτίσεων τέκνων ὀθωμ. ὀρθοῦ. ὑπηκόων μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν. Διὰ τὰ βαπτιζόμενα ταῦτα ἄρρενα τέκνα ἐκδίδονται νοφούσια, ἅτινα βαρύνουσι τὴν ἡμετέραν κοινότητα, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ γραφῶσιν εἰς τὴν κοινότητα, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πατὴρ τῶν βαπτιζομένων καὶ ἣτις ἔπρεπε νὰ χρεωθῆ. Οἱ ἱερεῖς εἰς οὓς ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ. Κανονισμοῦ νὰ ἐκδίδωσι τὰ βαπτιστικά ἐλαχίστως ἢ μᾶλλον μηδὲ μὴ φροντίζουσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς πιστοποιήσεως τῆς ὑπηκοότητος τῶν γονέων, οὔτε ἐκζητοῦσι τὰ ἐκδιδόμενα νοφούσια καὶ διὰ τοῦτο χιλιάδες αὐτῶν εὐρίσκονται ἀζήτητα ἐν ταῖς Γραφείois τῆς Δημογεροντίας, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὑπάρχουσι πολλὰ τεθνεώτων βρεφῶν, δι' ἃ ἐξακολουθεῖ χρεουμένη ἡ κοινότης πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Ἡ λογοδοτοῦσα Δημογεροντία θεωρεῖ καθῆκον αὐτῆς νὰ συστήσῃ ὅπως τῇ συγκαταθέσει τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ τῇ συνεννόησει μετὰ τῆς ἐντίμου Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπέλθῃ διόρθωσις τοῦ ἐπιβλαβοῦς τούτου ἀτόπου. Πρέπει ν' ἀπαγορευθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς ἡ ἐκδοσις βαπτιστικῶν καὶ ἡ ἐκδοσις ἀδείας γάμου ἢ κηδείας πρὸ τῆς προσαγωγῆς εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημογεροντίας τοῦ νοφουσίου τῶν ὀθωμ. ὑπηκόων τοῦ δημοτικοῦ ἢ τῆς διαμονῆς τῶν ξένων πρὸς πιστοποίησιν τῆς ὑπηκοότητος ἐκάστου. Διὰ τοῦ μέσου τούτου θὰ ἔχωμεν σὺν τῷ χρόνῳ τακτικὰ ληξιαρχικὰ βιβλία διὰ τοῦ

μέσου τούτου θὰ καθορισθῶσι πολλοὶ παρουσιαζόμενοι μὲ διπλὴν ὑπηκοότητα, διότι χάριν ἀκριβείας ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ὅτι πολλοὶ ἀναμφισβήτητοι ξένοι ὑπήκοοι, εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἐκ λόγων ἀβασίμου προνοητικότητος, ἔλαβον καὶ νοφούσια, δι' ἃ χρεώνεται μὲν ἡ κοινότης, οὗτοι δὲ ἀποκρυπτόμενοι δὲν φορολογοῦνται.

Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῆς ἡμετέρας ὀρθ. κοινότητος πρέπει σὺν τῷ χρόνῳ νὰ καταστῶσι τέλεια, διότι ὄχι μόνον τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ τάξις, ὄχι μόνον εὐχερῶς θὰ εὐρίσκειται ποιοὶ εἶναι οἱ φορολογούμενοι, ἀλλὰ διότι καὶ ἡ Σεβ. Γεν. Διοίκησις διὰ τοῦ γραφείου τῆς ἐξωτ. Ἀλληλογραφίας αὐτῆς καθ' ἐκάστην ἀποτείνεται πρὸς τὴν Δημογεροντίαν, ζητοῦσα πληροφορίας περὶ τῆς ὑπηκοότητος ὀρθοδόξων, πληροφορίας, αἵτινες πρέπει νὰ ὦσι σαφεῖς καὶ ἀκριβεῖς. διότι πολλάκις ἐξ αὐτῶν ἐξαρτῶνται σπουδαιότατα συμφέροντα δημογ. ἡμῶν.

Ἄλλως τε μετὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν τελευταίως ἐγκύκλιον τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας συνέπεια ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρως διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευμάτων ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Δημογεροντίαν νὰ διοργανώσῃ αὕτη τακτικὸν ληξιαρχικὸν γραφεῖον κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἐν ταῖς Οἰκ. Πατριαρχείois, ἀπαιτοῦσα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων μέτρων. Ἡ πείρα κατέδειξεν ἡμῖν τὸ γενόμενον ἄτοπον μέχρι τοῦδε εἰς τὸν τρόπον δι' οὗ τὸ γραφεῖον τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς δίδει εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Δημογεροντίας τὰς σημειώσεις καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ὀρθὸν νὰ ὑποδείξωμεν τοῖς διαδόχοις ἡμῶν τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τῆς προσαγωγῆς εἰς τὴν Δημογεροντίαν ὄλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τῆς ὑπηκοότητος τῶν προσερχομένων πρὸς ἐκζήτησιν διαφορῶν ἀδειῶν.

Εἰρηνοδικεῖον.

Κατὰ τὸ 33ον ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ καὶ κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθιμον. ἡ Δημογεροντία ἡμῶν συνεδριάζει δις τῆς ἐβδομάδος ἤτοι τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ἐξετάζει τὰς ὑποθέσεις καὶ διαφορὰς τῶν προσερχομένων ὀρθοδόξων ὡς Εἰ-

ρηνοδικετον. Είναι γνωστόν ὅποιας μεγάλας ὑπηρεσίας παρέχουσιν αἱ ἀπανταχοῦ Δημογεροντίαι εἰς τοὺς ὀρθοδόξους, προσπαθοῦσαι διὰ τῆς πειθοῦς, διὰ τῆς πρὸς τοὺς διαφερομένους προτροπῆς καὶ ὑποδείξεως τοῦ ὀρθοῦ καὶ δικαίου, νὰ συμβιβάζωσι τὰς διαφορὰς αὐτῶν καὶ ν' ἀπαλλάσσωσιν αὐτοὺς μακροχρονίων δικαστικῶν ἀγώνων καὶ ὑπερόγκων δικαστικῶν δαπανῶν πρὸς διευθέτησιν ἔστιν ὅτε καὶ ἀσημάντων διαφορῶν.

Δὲν ἀναφερόμεθα εἰς ἀρχαιοτέρους χρόνους, ἵνα ὑπομνήσωμεν τὰ εὐεργετήματα ἅτινα ὁ θεσμὸς οὗτος παρέσχεν εἰς τὸ Γένος. Καὶ νῦν ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα ἡ Δημογεροντία ἐκτελοῦσα καθήκοντα Εἰρηνοδικετον πόλιν καὶ κοινότητα μεγάλην, ὡς τὴν ἡμετέραν, παρέχει ὑπηρεσίας τοσοῦτον ἐπωφελεῖς, δι' ἃς ἔπρεπε ἀμέριστον νὰ ἔχη τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὀρθοδόξων πολιτῶν. Κατὰ μέσον ὄρον ἡ λογοδοτοῦσα Δημογεροντία κατὰ τὸ διετές τῆς Θητείας αὐτῆς διάστημα ἐθεώρησε περὶ τὰς 300 διαφορὰς μεταξύ ὀρθοδόξων ἡμογενῶν ἡμῶν, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ μεταξύ ὀρθοδόξων καὶ ἀλλοθρήσκων, τὰς πλείστας δὲ τῶν διαφορῶν τούτων εἰρηνικῶς διηυθέτησε καὶ τὸ δίκαιον ἀποδώσασα, καὶ πρωτίστως τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην τῶν διαφερομένων ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ ἐπιδιώκουσα.

Σχετικῶς πρὸς τὰ εἰρηνοδικετικὰ καθήκοντα ταῦτα νομίζομεν, ὅτι οἱ ἡμέτεροι διάδοχοι δύνανται νὰ εἰσαγάγωσι διὰ σπουδαίας ὄπως δῆποτε ὑποθέσεις τὰς διὰ τὰς διαιτησίας ἀπαιτουμένας διατυπώσεις, ἐκζητοῦντες τὴν ὑπογραφὴν τακτικοῦ διαιτητικοῦ ἐγγράφου ἵνα μὴ ἐκ τῆς δυστροπίας ἐνὸς τῶν διαφερομένων βλέπωσι τὰς συμβιβαστικὰς αὐτῶν ἐνεργείας ἐκμηδενιζομένας καὶ τὸν χρόνον αὐτῶν ἀδίκως χαιόμενον καὶ ἄνευ τινὸς πρακτικοῦ ἀποτελέσματος.

Μικτὸν Ἐκκλ. Δικαστήριον.

Εὐμενεῖα τοῦ Κράτους, τὸ Γένος ἡμῶν διετήρησε καὶ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῶν Ὀσμανιδῶν πολῦτιμα προνόμια ἐσωτερικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ δικαιοσύνης δι' ὑποθέσεις ἀπορροεούσας ἐκ τῶν μυ-

στηρίων τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Τὰ προνόμια ταῦτα διευπλώθησαν σαφῶς ἐν τοῖς αὐτοκρ. βερατίοις τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν Μητροπολιτῶν ἐξησχοῦντο δὲ ἀνέκαθεν ὑπ' αὐτῶν τῆ συμμετοχῇ κατ' ἀρχὰς μὲν τῶν λεγομένων προκρίτων, βραδύτερον δὲ εἰσαχθέντος ἐκ τῶν νήσων καὶ εἰς τὴν ἀνατολὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν Δημογεροντιῶν ὑπὸ τῶν διοικητικῶν τούτων Μητροπολιτικῶν συμβουλίων.

Καὶ ἡ ἡμετέρα Δημογεροντία, μία τῶν ἀρχαιοτέρων τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκ. Θρόνου, ἐξήσκησε μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων τὸ δικαίωμα τοῦτο ὡς καὶ αἱ πλείσται τῶν λοιπῶν παλαιῶν τῶν ἄλλων Μητρ. θρόνων Δημογεροντίαι, ὡς καταφαίνεται καὶ ἐκ παλαιάτων πρακτικῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων πράξεων.

Ἄλλ' ἀτυχῶς εἴτε ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν πραγμάτων, εἴτε ἐκ παρεξηγήσεως, ὁ κοινοτικὸς ἡμῶν κανονισμὸς διὰ τοῦ ἀρθ. 34 περιώρισε τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν τὰς ἐκ προικῆς, τραχωμάτων καὶ ἐκ διαθηκῶν πηγαζούσας διαφορὰς εἰς δύο μόνον ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐκάστοτε Δημογεροντιῶν, ἀφαιρέσας αὐτὸ ἐκ τῆς ἐλομελείας τοῦ σώματος ἐπὶ τῇ ὅλως ἀβασίμφῃ καὶ ἀνυπάρκτῃ δικαιολογίᾳ, ὅτι τοῦτο γίνεται συμφώνως πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς Κανονισμοὺς. Δὲν ἐνδιετρίβομεν ἐνταῦθα εἰς ἐξέτασιν τῶν λόγων τῆς καταργήσεως προκρινίου δικαίωματος τῶν Δημογεροντιῶν, ἀλλ' ἀπλῶς ὁ ἀφηγηθῶμεν τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Μ. Ε. Δ. ἐνέργειαν καὶ στάσιν τῆς λογοδοτοῦσης Δημογεροντίας, καθότι καίτοι ἡ στάσις ἡμῶν αὕτη πληρέστατα ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καθῆκον ἔχομεν νὰ ἐκθέσωμεν αὐτὴν εἰς τὴν παροῦσαν ἐντιμον συνέλευσιν, εἰς ἣν ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν λόγον πάντων τῶν ὑφ' ἡμῶν πεπραγμένων.

Κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1899, πατριαρχεῦοντος τοῦ Παναγ. Οἰκ. Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ Ε', λίαν σαφῶς καὶ προνοητικῶς ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία θέλουσα νὰ θέσῃ ὀριστικὸν τέρμα εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ποικιλίαν τῶν δικονομιῶν εἰς τὰ διάφορα Μητροπολιτικὰ δικαστήρια, ἅτινα συστηματικώτερον

είχον καθορισθῆι ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ νῦν εὐκλεῶς πατριαρχεῦοντος Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἐπὶ τῆς α' πατριαρχείας αὐτοῦ, τῇ συνδρομῇ καὶ μελέτῃ ειδικῆς νομικῶν ἐπιτροπῆς, συνέταξε δικονομίαν ἣν ὑπὸ τὸ ἀπλοῦν ὄνομα «Ὁδηγία:» ἐπεψήφισαν καὶ ἐπεκύρωσαν τὰ δύο ἀνώτατα τῆς διοικούσης ἐκκλησίας σώματα, ἧτοι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Μ. Ε. Δ. Συμβούλιον. Αἱ «Ὁδηγίαι» αὗται φέρουσαι ἀριθ. Ἐγκυκλ. 4251 πατριαρχ. ἀπεστάλησαν εἰς ἅπαντας τοὺς Μητροπολίτας πρὸς ἐφαρμογὴν, διότι εἶναι νόμος ὑποχρεωτικὸς διὰ πάσας τὰς ὑπὸ τὸν Οἰκοῦμ. Πατριάρχην Μητροπόλεις καὶ ἐπισκοπὰς, νόμος θεσπισθεὶς ὑπὸ τῶν σωμάτων εἰς ἃ καὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ ἐθνοσυνέλευσις τοῦ 1858 ἔδωκε τὸ δικαίωμα τῆς γενικῆς τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιτελείας ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων.

Ἡ λογοδοῦσα Δημογεροντία ἐκλεγείσα κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1900, μετ' ἀπορίας εἶδεν ὅτι καίτοι εἶχε παρέλθει τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς νέας ταύτης δικονομίας, δὲν εἶχεν αὕτη ἐφαρμοσθῆι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ, ἐνόμισε δὲ ὅτι δὲν ποιεῖ ὑπερβασις καθηκόντων νὰ ἐκφράσῃ τῇ Α. Π. τῷ σεβαστῷ προέδρῳ αὐτῆς προφορικῶς μὲν διὰ τῶν δύο μελῶν αὐτῆς παρέδρων τοῦ Μ. Ε. Δικαστηρίου. ἐγγράφως δὲ δι' ὑπομνήματος τοῦ γραμματέως αὐτῆς τὴν εὐχὴν ὅπως τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἐνταῦθα αἱ «Πατριαρχικαὶ Ὁδηγίαι» χάριν αὐτῶν τῶν προσφευγόντων εἰς τὴν κοινοτικὴν δικαιοσύνην, διότι ἐκ παρατυπιῶν ἠδύνατο νὰ ἰδωσιν ἀκυροῦμένας τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐδῶ δικαστηρίων πρὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τοῦ Μ. Ε. Δ. Συμβουλίου δικαζόντων ὡς ἐφετείων.

Ἡ παρακλητικῶς διατυπωθεῖσα παρ' ἡμῶν εὐχὴ δὲν εἰσηκούσθη, οὐδὲν δ' ἕτερον ἐπεβάλλετο ἡμῖν νὰ πράξωμεν ἢ νὰ ἐξακολουθῶμεν ἐπαναλαμβάνοντες τῷ σεβ. προέδρῳ τὴν εὐχὴν ταύτην, καθότι καὶ μόνος οὗτος ἔφερε τὴν εὐθύνην τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς Ἐκκλησίας, ἐνόσῃ οἱ ἀμέσως ἐνδιεφερόμενοι, ἧτοι οἱ διάδοχοι ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν δὲν παρεπονοῦντο διὰ τὴν μὴ τῶν δικονομικῶν Ὁδηγιῶν ἐφαρμογὴν.

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1901 ὅμως ἡ παμφηφία σχεδὸν τῶν ὁμογενῶν δικηγόρων τῆς ἡμετέρας πόλεως καθυπέβαλε τῇ λογοδοτοῦσῃ Δημογεροντίᾳ, ὡς διοικητικῷ σώματι ἀναφορὰν, δι' ἧς ἐξητεῖτο τὴν ἐφαρμογὴν τῶν «Ὁδηγιῶν» ἐν τοῖς κοινοτικοῖς δικαστηρίοις καὶ τὴν σύνταξιν τιμολογίου δικαστικῶν ἐξόδων καὶ δαπανῶν, τιμολογίου. ἐξ οὗ ὡς δισχυρίζοντο οἱ κ. κ. δικηγόροι, θὰ προτεπορίζετο πρόσδοτον ἀρκετὴν ἡ κοινότης, εἰς ἣν κατὰ τὰς Ὁδηγίας ἀνήκουσιν αἱ δικαστικαὶ πρόσοδοι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων πρὸς τακτικὴν τῶν δικαστικῶν γραφείων διατήρησιν.

Ὡς εἰκὸς ἡ λογοδοτοῦσα Δημογεροντία δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ παραδεχθῆι αἴτησιν ἐπὶ τοῦ νόμου βασιζομένην, λογικῶς διατυπωμένην καὶ ἀπιφέρουσαν ἐκτὸς τῆς ὑποδεικνυομένης ὕλικῆς ὠφελείας καὶ μεγίστην ἠθικὴν ὠφέλειαν, τὴν ἐπὶ ἐνόμου τάξεως διοργάνωσιν τῶν κοινοτικῶν δικαστηρίων. Οὕτω δὲ διὰ πρακτικῶν αὐτῆς ὑπὸ ἡμερ. 19 Σεπτεμβρίου 1901, παμφηφεί ἀπεφήνατο ὅτι ἡ αἴτησις τῶν κ. κ. δικηγόρων γίνεται ἀποδεκτὴ εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ σημεῖα καὶ παρεκαλεῖτο θερμῶς ἡ Α. Π. ὁ σεβαστὸς πρόεδρος τῆς Δημογεροντίας νὰ εἰσακούσῃ τῆς διατυπωμένης παρακλήσεως τοῦ δικηγορικοῦ σώματος.

Ἐπὶ τῇ ἀνευδότην ἀρνήσει τοῦ σεβ. προέδρου νὰ ἐκτελέσῃ ἀποφασιν διοικητικοῦ σώματος, οὐ κατὰ τὸν κοινοτικὸν κανονισμὸν δικτελεῖ μόνον πρόεδρος, ἐδόθη τοῖς κ. κ. δικηγόροις ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῆς Δημογεροντίας, οὗτοι δὲ ἀπετάθησαν τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἡ τε Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπὸ τῶν αὐτῶν λόγων οἶων καὶ ἡ Δημογεροντία πεισθέντες, παρεδέξαντο τὴν αἴτησιν τῶν ὁμογενῶν κ. κ. δικηγόρων καὶ διέταξαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ὁδηγιῶν καὶ ἐν τοῖς κοινοτικοῖς ἡμῶν δικαστηρίοις, ὠρισμένως δὲ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Μ. Ε. Δικαστηρίου μόνον ἐκ λαϊκῶν καὶ οὐχ' καὶ ἐκ κληρικῶν, ὡς ἐξηκολούθει τοῦτο καταρτιζόμενον.

Ἄτυχῶς ὅμως καὶ μετὰ τὴν λύσιν τοῦ πρώτου τούτου ζητή-

ματος περί εφαρμογῆς τῶν Ὀδηγιῶν καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Μ. Ε. Δικαστηρίου ἐκ λαϊκῶν μόνον, ἀπροόπτως ἠγέρθη ζήτημα διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου ὅπως πρὸς τοὺς δυσὶ Δημογέρονσι προσλάβῃ ὡς δικαστὰς καὶ δύο Κεντρικοὺς Επιτρόπους. Τὸν καταρτισμὸν τοῦτον δικαίως δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ ἡ Δημογεροντία, καθότι ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπομεν καὶ ὡς διαπιστοῦται ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, ἀνέκαθεν αὕτη ὡς σῶμα ἐξεδίκαζε τὰς ὑποθέσεις, ἅς νῦν τὸ Μ. Ε. Δικαστήριον, μόνον δὲ διὰ τοῦ Κ. Κανονισμοῦ περιωρίσθη ἡ δικαστικὴ αὐτῆς δικαιοδοσία εἰς δύο τῶν μελῶν τῆς νῦν ὁμως ἐπανερχομένου διὰ τῶν Ὀδηγιῶν ἐν μέρει τοῦ ἀρχαίου καθεστῶτος, ἔδει καὶ ἅπαντα τὰ μέλη νὰ λαμβανῶνται ἐκ τῆς Δημογεροντίας. Ἐκτὸς τούτου, κύριοι, καὶ ἄλλοι λόγοι σοβαροὶ ἀπορρέοντες ἐκ τοῦ προνομιακοῦ ἡμῶν καθεστῶτος ἐπέβαλλον τὴν ἐκ τῆς Δημογεροντίας πρόσληψιν τῶν δικαστῶν, καθότι καὶ ἡ ιδιότης αὐτῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ σωματείου τῶν ἔχει τὴν αὐτὴν ἀξίαν οἷαν καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον διὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κων/πόλεως. Ὑπάρχει, κύριοι, ἀμφιβαρὲς συμβόλαιον μεταξὺ τῆς Σεβ. αὐτοκρ. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ Γένους. Οἱ Γεν. Κανονισμοὶ συνταχθέντες ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Γένους τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ 1858-1862 καὶ κυρωθέντες ὑπὸ τοῦ ἡμιμνήστου Σουλτάνου Ἀβδούλ Μετζίτ, ἀποτελοῦσι τὸν θεμελιώδη νόμον τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῶν ὀρθ. Χριστιανῶν τῶν ὑπὸ τὸν Οἰκ. Θρόνον ὑπηκόων τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος. Πᾶς ἀληθῶς συνετὸς πολίτης, πᾶς ἰομοταγῆς ὑπήκοος, πᾶς πράγματι φιλογενῆς καὶ φιλόπατρις, κατανοεῖ ὅτι πρᾶξις πολιτικῆς ἀφροσύνης θὰ ἦτο ἡ καὶ εἰς τὰ μικρότερα σημεῖα ἀθέτησις τοῦ συμβολαίου τούτου, τοῦ πραγματικοῦ θεμελιώδους νόμου τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν. Τὸ συμβόλαιον, εἶπομεν ἀνωτέρω, ὅτι εἶναι ἀμφιβαρὲς καὶ ὁ ποθῶν καὶ μὴ θέλων νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ ἐξ αὐτοῦ εὐεργετήματα, πρωτίστως πρέπει νὰ σέβηται τὰς ἐξ αὐτοῦ πηγάζουσας ὑποχρεώσεις. Ἄλλως τε ἐν τίνι δικαιώματι θὰ δυνηθῇ τις νὰ παραβῇ νόμον πηγάσαντα ἐκ τῆς θελήσεως τῆς ὀλομελείας

τοῦ Γένους καὶ κυρωθέντα δι' αὐτοκρ. διατάγματος. Ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων τῆς νομοταγείας πρὸς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως ὀρωμμένη καὶ ἡ λογοδοτούσα Δημογεροντία διέτύπωσε καὶ τὰς σκέψεις καὶ τὰ πανάρχαια δικαιώματα τοῦ διοικησώματος τούτου διὰ μακροῦ ὑπομνήματος πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, ἣτις ὠρίμως μελετήσασα παρεδέξατο τὴν αἴτησιν τῆς Δημογεροντίας καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 512 ἡμερ. 13 Φεβρουαρ. 1902 διαταγῆς τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ἐπέβαλε τὸν καταρτισμὸν τοῦ Μ. Ε. Δικαστηρίου Σμύρνης ἐκ μελῶν τῆς Δημογεροντίας ἀποκλειστικῶς.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἔτος σχεδὸν παρῆλθεν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς διαταγῆς ταύτης καὶ τὸ Μ. Ε. Δικαστήριον δὲν κατηρτίσθη νομίμως, ἀλλὰ τοῦτο δικαιολογεῖται ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, καθότι ταυτοχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Μ. Ε. Δικαστηρίου ἐκ δημογερόντων ἀποκλειστικῶς ἔληγε καὶ ἡ θητεία τῆς λογοδοτούσης Δημογεροντίας, ὃ δὲ διορισμὸς μελῶν αὐτῆς ὡς δικαστῶν, ὧν ἡ θητεία εἶνε διετής κατὰ τὰς «Ὀδηγίας», θ' ἀπετέλει ἀληθῆ ἀντινομίαν, ἐν ἣ περιπτώσει οἱ δικασταὶ οὗτοι δὲν ἐξελέγοντο ἐκ νέου δημογέροντες. Νῦν ἐκλεγομένης νέας Δημογεροντίας θέλει ἀμέσως καταρτισθῆ νομίμως καὶ τὸ Μ. Ε. Δικαστήριον ἐκ 4 μὲν δημογερόντων ὡς πρωτοδικεῖον, ἐξ 6 δὲ ὡς ἐφετεῖον, θὰ συνταχθῇ δὲ καὶ κατάλογος δικαστικῶν τελῶν καὶ ἐξόδων συμφώνως πρὸς τὰς πατριαρχικὰς καὶ συνοδικὰς ὁδηγίας καὶ διατάγας.

Αἱ Συντεχνίαι.

Ἐν ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων καθηκόντων τῆς Δημογεροντίας εἶναι κατὰ τὸ 47 ἄρθρ. τοῦ Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ ἡ διοργάνωσις τῶν ὀρθοδόξων συντεχνιῶν εἰς κειστικὰ σωματεῖα, ἵνα ταῦτα καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐξασκήσωσιν ἐν τῇ κοινότητι. Ὁ θεσμὸς τῶν συντεχνιῶν ὡς παράγων κοινοτικὸς εἶναι, κύριοι, ἀρχαιότατος καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν

καὶ εἰς ἀπάσας σχεδὸν τὰς ὑπὸ τὸν οἶκουμ. θρόνον μητροπόλεις. Οὐδεμίᾳ συνέλευσις προσεκαλεῖτο ἄλλοτε, εἰς ἣν νὰ μὴ ἐλάμβανον μέρος οὐχὶ μόνον οἱ πρωτομαγίστροι, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρα ἐνόστε τὰ συμβούλια τῶν συντεχνιῶν. Ἰδίᾳ ἡ ἐκλογή τῶν προκρίτων καὶ τῶν δημογερόντων διενεργεῖτο διὰ τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ ταύτου συστήματος. Ὅθεν ὁ κοινοτικὸς ἡμῶν κανονισμὸς δὲν εἰσήγαγε νέον θεσμόν, ἀλλ' εὐρῶν τὸν θεσμόν τῶν συντεχνιῶν ἐν ἐνεργείᾳ, ἥτις ἐπέβλεπε τὴν διαρρύθμισιν αὐτοῦ. Ἀτυχῶς ὁμως ἐν τῇ πράξει ἀφέθησαν αἱ συντεχνίαι νὰ διαλυθῶσι καὶ ἐπὶ 17ετίαν ὁλόκληρον ὄχι μόνον δὲν ἐγένετο ἡ δέουσα ἐνέργεια πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθ. 47 τοῦ Κοινοτ. Κανονισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐξουδετερώθη ἡ ἐλευθέρᾳ ἀντιπροσωπεῖα τῶν συντεχνιῶν διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Δημογεροντίας, προσκαλουμένων αὐτοβούλως ἐνίων συντεχνιῶν, ὡς δῆθεν πρωτομαγιστόρων.

Τὸ ἄτοπον τοῦτο κατεῖδεν ἡ ἀποχωροῦσα Δημογεροντία εὐθὺς ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων τῆς, ἐξεζήτησε δὲ παρὰ τοῦ σεβαστοῦ προέδρου αὐτῆς τὴν διοργάνωσιν τῶν Συντεχνιῶν καὶ τὴν σύνταξιν ἐιδικοῦ Κανονισμοῦ διοργανωτικοῦ αὐτῶν. Ἀτυχῶς καὶ διὰ τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐκ τοῦ κανονισμοῦ καθήκον τοῦτο ἐπενοήθησαν ἀναβολαὶ καὶ μόλις μετὰ πάροδον ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μας ἐπετεύχθη ἡ ἀπόφασις πρὸς σύνταξιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Συντεχνιῶν, ὅστις ἐπιψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Δημογεροντίας, ἥτις μόνη κατὰ τὸν Κοινοτ. Κανονισμὸν εἶχε τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀνασυντάξεως τῶν Συντεχνιῶν, περιέμενεν ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους τὴν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Προέδρου αὐτῆς ἐπιβεβλημένην αὐτῇ ἐπιβεβαίωσιν.

Τέλος ὁ Κανονισμὸς τῶν Συντεχνιῶν ἐπεβεβαιώθη τὴν παραμονὴν τῆς λήξεως τῆς θητείας τῆς ἀποχωρούσης νῦν Δημογεροντίας. ἀλλ' αἱ ἐκλογαὶ τοῦ ἀνωτάτου Κοινοτικοῦ Σωματείου δὲν ἠδύναντο εἰμὴ νὰ γίνωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνόμως τεθέντος ἐν ἰσχύϊ ἄμα τῇ ἐπιψηφίσει ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας Κανονισμοῦ

τῶν Συντεχνιῶν. Κατὰ τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ τούτου «Μόνον αἱ Συντεχνίαι, αἵτινες ὀργανούμενα εἰς σωματεῖα ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας ἀπολαύουσι τῶν ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Κοινοτ. Κανονισμοῦ ἐν τῇ Κοινότητι χορηγουμένων ἢ χορηγηθησομένων εἰς τὰς συντεχνίας δικαιομάτων». Κατὰ συνέπειαν ἡ Δημογεροντία ἡ ὑπογράψασα τὸν Κανονισμὸν τοῦτον δὲν ἠδύνατο πρώτη νὰ παρῆ αὐτὸν καὶ ν' ἀναγνωρίσῃ εἰς ἄλλους συντεχνίτας αὐτοβούλως καὶ αὐθαιρέτως προσκαλουμένους τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀντιπροσωπεύωσι τὰς Συντεχνίας των, αἵτινες δικαιούνται ἐλευθέρως καὶ οἰκείᾳ θελήσει νὰ ἐκλέγωσι τοὺς πρωτομαγιστορας αὐτῶν καὶ δι' αὐτῶν νὰ ἐξασκῶσι τὰ ἐν τῇ κοινότητι δικαιώματα αὐτῶν μεταξύ τῶν ὁσίων εἶναι καὶ τὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς Δημογεροντίας. Ἀτυχῶς καὶ εἰς τὴν ἐννομον αὐτῆς ταύτην ἀπαίτησιν ἡ ἀποχωροῦσα Δημογεροντία εὗρεν ἀδικαιολόγητον ὀντίδρασιν. Ἀντὶ τῆς νομίμου ἀντιπροσωπεῖας τῶν Συντεχνιῶν ἐζητήθη νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ πάλιν τὸ ἐκνομον σύστημα, ὅπερ ἐδικαιολογεῖτο μέχρι τοῦδε ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὀργανωμένων Συντεχνιῶν. Τὸ πρᾶγμα ὑπὸ πολλὰς ἐσφίσεις θὰ ἦτον ἀδικαιολόγητον καὶ ἀνάρμοστον. Νὰ ὑπάρχωσι πρωτομαγιστορες νομίμως καὶ ἐλευθέρως ἐκλεγμένοι ὑπὸ τῶν Συντεχνιῶν των καὶ νὰ ζητηθῇ νὰ κληθῶσιν εἰς τὴν ἐκλογικὴν ταύτην Συνέλευσιν εἰς ἣν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν τῶν πρωτομαγιστόρων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν πάντες ἄλλοι ἐκτὸς τῶν ἐκλεγμένων νομίμως. Καὶ διὰ τὴν δικαίαν καὶ ἐννομον ἡμῶν ταύτην ἀπαίτησιν ἠναγκάσθημεν καὶ πάλιν ν' ἀποταθῶμεν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν λύσιν τῆς μεταξύ τῆς Δημογεροντίας καὶ τοῦ σεβ. προέδρου αὐτῆς διαφορᾶς. Ὑπερήφανοι λογιζόμεθα διότι ἢ τε Α. Θ. Παναγιότης ὁ πεπνυμένος ἡμῶν Οἶκουμ. Πατριάρχης καὶ ἡ περὶ Αὐτὸν Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος δικαιοτάτην καὶ ἐννομοτάτην εὗρον τὴν οἴτησιν ἡμῶν σχετικῶς πρὸς τὰς Συντεχνίας καὶ τὸν καταρτισμὸν αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερ. 28 Ἰουνίου 1902 καὶ ἀριθ. 4370 ἀποφάσεως αὐτῶν ἀνε-

γνώρισαν τὸ κῆρος τοῦ ὑπὸ τῆς Δημογεροντίας συνταχθέντος Κανονισμοῦ τῶν Συντεχνιῶν, διέταξαν τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ πρόσκλησιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Συντεχνιῶν εἰς τὴν παρούσαν ἐκλογικὴν συνέλευσιν τῆς Δημογεροντίας καὶ ἀνεγνώρισαν τὰς γενομένας ἐκλογὰς τῶν πρωτομαγιστόρων. Οὕτω καὶ πάλιν χάρις εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὸ νομοταγὲς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἡ νομιμότης ὑπερίσχυσε καὶ οἱ γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τῶν Συντεχνιῶν, ἄνδρες ἐντιμοὶ, ἀνεξάρτητοι, ὑπὸ χρηστοῦ συνειδότος ὁρμώμενοι θὰ ἐξασκήσωσιν ἀνεπηρέαστως καὶ εὐσυνειδήτως τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα ὅπερ χορηγεῖ εἰς τὰς συντεχνίας ὄχι μόνον ὁ Κοινοτικὸς Κανονισμὸς, ἀλλ' αἰώνων ὀλοκλήρων τὸ ἔθιμον.

Ἀνεφέραιμεν ἀνωτέρω, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνώρισεως τῶν νομίμων ἐκλογῶν τῶν συντεχνιῶν ἐπελύθη δι' ἀποφάσεως τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1902, ἐπομένως ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ἦτο δυνατὴ ἡ πρόσκλησις τῆς ἐκλογικῆς συνέλευσεως. Ἀτυχῶς ὡς μὴ ὤφειλε νέον ἡγέρθη ζήτημα διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν 30 ἐγκρίτων ὀθωμ. ὑπηκόων ἐκλογέων, ὡς ἀναφέρει ὁ κοινοτικὸς Κανονισμὸς. Ἡ ἀποχωροῦσα Δημογεροντία θέλουσα νὰ καταδείξη ἔτι ἅπαξ τὰ αἰσθημάτα τῆς ἰσοτιμίας, αἵτινα τρέφει πρὸς τὸ ἀδελφὸν σωματεῖον, τὴν Κεντρ. Ἐπιτροπὴν, προέτεινε αὐτῇ λύσιν ἰσότητος λύσιν παρακάμπτουσαν ζήτημα ἀκροσφαλὲς γεννηθὲν ἐξωθεν. Διότι μετὰ παραπόνου ὀφειλομένον ἡ ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ παρούσα Δημογεροντία δημοσίᾳ κατηγορήθη ὅτι ἀσεβεῖ πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ὅτι δὲν ἐφαρμόζει τὸν περὶ βιλαετιῶν νόμον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς καὶ ὅτι δὲν μεταβάλλεται ἀπὸ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἀντιστοίχου πρὸς τὸ Μ.Δ.Εθ. Συμβούλιον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς (Κ) πόλεως εἰς ἀπλοῦν Ἰχτιάρ Μεντζηλῆς τῶν χωρίων προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Μουχτάρη καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, κατηγορήθη δημοσίᾳ ὅτι πικρὰν ὀφείλει διωργάνωσε τὰς Συντεχνίας, μὴ συμπεριλαβόντα ἐν αὐταῖς τοὺς ἀλλοεθνεῖς μέχρι τῶν Ἀθιγγάνων

καὶ διότι δὲν ἐξεχώρησε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως αὐτῆς εἰς πάσας τῆς αὐτοκρατορίας τὰς φυλάς.

Βαρεῖται ἦσαν αἱ κατηγορίαι αὗται, δι' ἃς τῇ ἐζητήθησαν ἐξηγήσεις. Ἄλλ' ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς εὐλαβῶς ὑπεστήριξε τοὺς εἰδικοὺς ἐν τῇ περιστάσει τοῦ Κράτους νόμους, ἦτοι τοὺς Εθν. Γεν. Κανονισμοὺς, τοὺς καθορίζοντας τὸ προνομιακὸν ἡμῶν καθεστῶς καὶ ἐξ ὧν πηγάζει ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ Γένους αὐτοδιοίκησις, ἐξ ἄλλου εὐθαρσῶς ἀπέκρουσε παρακεκινδυνευμένας ἐρμηνείας καὶ θεωρίας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς παρούσης Συνελεύσεως. Τὸ ἐγεθὲν ζήτημα ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης τῶν ἐρμηνειῶν ἡ Δημογεροντία ἐθεώρησε σοβαρώτατον, ἐθεώρησεν ἀνώτερον τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος αὐτῆς, τοσοῦτον μᾶλλον διότι μεγίστας εὐθύνας συνεπήγετο καὶ διὰ τὴν κοινότητα καὶ διὰ τὸ ὅλον Γένος ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐρμηνείας τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς, ἐρμηνείας ὅλων ἀντιθέτου πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ 1862 καὶ πρὸς τὸ ἐπικυροῦν αὐτὰς αὐτοκρ. διάταγμα, δυναμένης δὲ ὑφ' ἃς περιστάσεις ἐζητεῖτο ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς νὰ διασαλεύσῃ τὰς βάσεις, ἐφ' οὗ ἐδράζεται τὸ προνομιακὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐθνικῆς ὠφελείας.

Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν τὸ ζήτημα τοῦτο ἐθεώρησεν ἡ Δημογεροντία ἀνώτερον καὶ τῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς εὐθύνῃς τῆς. Διὰ τοῦτο διὰ ὑπομνήματος αὐτῆς ἀπετάθη πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἐκθέτουσα τὰ πράγματα καὶ ζητοῦσα παρ' αὐτῆς αὐθεντικὴν τῶν ἄρθρων τοῦ Κ. Κανονισμοῦ ἐρμηνείαν. Τὸ αὐτὸ ἐπραξε καὶ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ μακρῶν ἀναπτύξασα τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς.

Μακρὰν τῶν κομματικῶν παθῶν ἐν συνέσει καὶ νομοταγῆς ἡ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερ. 12 Σεπτεμβρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 6135 ἀποφάσεως αὐτῆς ἔδωκε τὴν αὐθεντικὴν αὐτῆς ἐρμηνείαν εἰς τὸν Κ. Κανονισμὸν ἡμῶν καὶ τὴν ἐπιβλητικὴν αὐτῆς διαταγὴν, ὅπως συμφώνως πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ νόμιμον καθεστῶς διεξαχθῶσιν ἡ προκαταρκτικὴ καὶ ἡ ὀριστικὴ

τῆς Δημογεροντίας ἐκλογαί. Ὅστε καὶ πάλιν ἡ Δημογεροντία εὐρέθη ἔχουσα τὸ δίκαιον ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ εἶδε προστατευόμενα τὰ δικαιώματα τοῦ παναρχαίου τούτου θεσμοῦ ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας εἰς ἣν ἡ Δημογεροντία ἐκφράζει τὴν ζωηρὰν αὐτῆς ἐγνωμοσύνην.

Πρὶν ἢ δώσωμεν πέρας εἰς τὴν ἐκθεσίων πεπραγμένων ἡμῶν ὀφείλομεν ν' ἀναφέρωμεν τὴν στάσιν τῆς Δημογεροντίας ἐν ζητήματι, ὅπερ κατετάραξε καὶ συνεκίνησε τὴν κοινότητα ἡμῶν καὶ περὶ οὗ ἔχρινε καλὸν νὰ ποιήσῃ λόγον ἐν τῇ λογοδοσίᾳ αὐτῆς ἡ ἀποχωρήσασα Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἐννοοῦμεν τὴν λυπηρὰν καὶ σκανδαλώδη ὑπόθεσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ Μητρ. ναοῦ τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς.

Ἡ ἀποχωροῦσα Δημογεροντία ἀκολουθοῦσα πιστῶς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας δὲν συνεμερίσθη τὴν γνώμην τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν ἄνευ δίκης, ἄνευ ἀπολογίας ἀπλῶς δι' ἐνὸς τακτικίου τοῦ Μητροπολίτου ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐλλείμματος παρὰ μόνου τοῦ ταμίου τῆς ἐλλειμματικῆς ἐφορευτικῆς περιόδου. Ἐζήτησε δικαστικὴν διευκρίνισιν τῆς ἀσυγγνώστου ἀμελείας ὄλων τῶν ἐφόρων, διὰ νὰ καταδειχθῇ τίνες οἱ ὑπόλογοι καὶ ὑπεύθυνοι διὰ τὸ κοινοτικὸν χρῆμα. Ἡ Ἱ. Σύνοδος, εἰς ἣν ἀνηνέχθη τὸ ζήτημα συνεμερίσθη τὴν γνώμην τῆς δικαστικῆς καταδιώξεως καὶ συνεπῶς ἡ Ἐφορεία τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς ἐνήγαγε πρὸ τοῦ Μ. Ἐ. Δικαστηρίου μόνον τὸν ταμίαν καὶ τὸν ἀποδράντα γραμματέα. Ἡ ὑπόθεσις ἀτυχῶς εὕρισκεται εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔτι, τείνουσα ν' ἀποτελεματωθῇ, ἀλλὰ νομίζομεν ὀρθὸν νὰ συστήσωμεν τοῖς διαδόχοις ἡμῶν, ὅπως ἔπραξε καὶ ἡ ἀποχωρήσασα Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ λογοδοσίᾳ αὐτῆς, τὴν διὰ παντὸς νομίμου μέσου ἀνάκτησιν τῶν ὑπεξαίρεθέντων χρημάτων καὶ τὴν τιμωρίαν παντὸς ὑπευθύνου.

Ἀμυνομένη ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς ἡ Δημογεροντία, ἔσχε τὸ ἀπύχημα ν' ἀπωλέσῃ ἐν τῷ μέτῳ τοῦ ἀγῶνος ἐν ἓκ τῶν μᾶλλον δραστηρίων αὐτῆς μελῶν, τὸν ἀείμνηστον Ἀλέξανδρον

Ἀλτινογλου, οὗ τὴν ἀπώλειαν δικαίως ἐθρήνησαν αἱ συνάδελφοι αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ γνωρίσαντες τὸν εὐλικρινῆ καὶ ἀδάμαστον αὐτοῦ χαρακτήρα.

Πρὶν ἢ ἀναφέρωμεν τὰ τῆς μικρᾶς οικονομικῆς διαχειρήσεως τῆς ληξάσης δημογεροντικῆς περιόδου καὶ παρακαλέσωμεν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ἐντίμου συνελεύσεως νὰ ἐξασκήσωσι τὸ δίκαιωμα αὐτῶν τῆς ἐκλογῆς δηλονότι τριῶν ἐξελεγκτῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 37 τοῦ Κοινοτικῶν Κανονισμοῦ, ὀφείλομεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι δύο ἐπιπροηγούμεναι δημογεροντικαὶ περίοδοι εἰσιν ἀνεξέλεγκται. Πολλάκις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τοῦ σέβ. ἡμῶν προέδρου, ὅστις δις ἐξέλεξεν ἐξ ὀφφικίου ἐξελεγκτικὰς ἐπιτροπὰς μὴ ἀποδεχθέντων τῶν ὑπὸ τῶν τότε συνελεύσεων ἐκλεγέντων, ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ αὐταὶ δὲν εἰργάσθησαν πρὸς ἐπιτέλειαν τῆς ἐντολῆς των. Διὰ τοῦτο ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐν τήμων μελῶν τῆς παρούσης συνελεύσεως καὶ παρακαλοῦμεν αὐτὰ, ὅπως ἐκλέξωσιν συμπολίτας προθύμους καὶ ἰδιεὺς διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, διότι θὰ εἶναι λυπηρὸν νὰ μένωσιν ἀνεξέλεγκτοι ὁλόκληροι περίοδοι τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν σωματείων ὡς συμβαίνει διὰ πλείστας ἐφορείας καὶ διὰ τὴν κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπίσης.

Ἡ οικονομικὴ ἡμῶν διαχειρήσις ἔχει ὡς ἐπομένως. (Ἴδε πίνακα Ἱσολογισμοῦ).

Καὶ νῦν ἀξ. κ. ἔγκριτοι συμπολίται καὶ τίμιοι πρωτομαγίστορες καλεῖσθε ἵνα συμφώνως πρὸς τὸν κοινοτικὸν ἡμῶν Κανονισμὸν καὶ τὸ πανάρχαιον τοῦ τόπου ἔθιμον ἐξασκήσητε τὸ δίκαιωμα ὑμῶν, ὡς ἐκλογέων τῆς μελλούσης Δημογεροντίας, ἥτις εὐχόμεθα νὰ ἦναι πολλῶν τῆς ἀπερχομένης καλλιτέρα καὶ νὰ ἐπιδοθῇ ἀνενοχλήτως εἰς τὴν διόρθωσιν καὶ διαρρύθμισιν τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς.

Διαχειρίσεις Δημογεροντίας από 1ης Μαρ-

Δοῦναι

	Σ Κ.	Μετζ. πρὸς γρ. 20	
Μετρητὰ ἀπὸ Προηγ. Δημογεροντίαν	104	442.	
Καθυστερ. ὀμ. Κλεάνθης Καβανόζου	»	283.50	
» ὀμ. Γιῶν Παπαδάκη	»	60.	
» ὀμ. Ζορ. Κορωνοπούλου	»	1304.	
» ὀμ. Π. Κορωνοπούλου	»	891.	2980.50
Ἐπικυρώσεις Πωλητηρίων	105	36396.	
Μαρτυρικὰ διατ. Στρατ. φόρων	106	4340.	
Πιστοποιητικὰ Διαβατηρίων	107	17918.	
Ἀδείας Γάμων	131	15012.	
Μαρτυρικὰ Νουφουσίων	109	700.	
Ἐπικυρώσεις Διαφόρους	110	2420.50	
Πρακτικὰ Διάφορα	111	2304.50	
Ἐπικυρώσεις Διαθηκῶν	112	5069.	
» Προικοσυμφῶνων	113	9609.	
Διαζύγια	114	4765.	
Κλήσεις	115	257.50	98791 50
Παρακαταθήκας Διαφόρων	126	10506.95	
Καθυστερήματα στρατ. φόρου		8991.	19497.95
			Γρ. 121269.95

τίου 1900 μέχρι 30ης Νοεμβρίου 1902

Λαβεῖν

	Κ. Σ.	Μετζ. πρὸς γρ. 20	
Μισθοὺς ὑπαλλήλων		116 68093.75	
Ἐξόδα Γραφείου. Μισθοὶ διδασκάλου ὀθ. Πολυτεχνείου κτλ. γρ. 13370.75			} 117 16610.75
Ἐρανον ἐπισκευῆς Πατρι- αρχείου	3240.		
Χρέος Πρ. Δημ. εἰς μακαρίτην Αλεξ. Ἀλτήνογλου	119	1275.75	
Ἐταιρίαν Ἀεριοφωτος	»	1630.	
Ἐπιχορήγησιν Μητροπολίτου	121	8652.	96252.25
Μισθὸς Ἰ. Ἰορδανίδην γραμ. στρ. φόρου	122	3500.	
» Ν. Μανιατοπούλου ὁμοίως	123	3680.	
» Γιαννακὸν Κεχαγιᾶν Μητροπ.	128	1280.	
Ἐξόδα εἰς φυλακισμένους ἕνεκα κωδω- νοκρουσίας	129	1412.	9872
Καθυστερήματα Ζορζάκη Κορωνοπούλου	130	500.	
» Π. Κορωνοπούλου	134	1408.	1908
Χρήματα παρακατ. ἐν τῷ Τα- μείῳ	4320		} 127 7117.20
Ἐν Τραπεζῇ Μιτυλήνης	2797.20		
Καθυστερημάτων στρατ. φόρου		5191	12308.20
			Γρ. 120340.45
			» 929.50
			Γρ. 121269.95

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ

Καταστατικὸν Δημογεροντίας

Δοῦναι

	Μετζ. πρὸς γρ. 20	
Εἰς Παρακατ. Κληρ. Εὐθαλίας Κένζεμπαχ	198.	
» Παναγιωτίτσης Βασιλείου	2160.	
» Ὁρφανῶν Γιαννακοῦ Κουρούπη	2797.20	
» Πελαγίας Σοφοκλέους	2160.	
» Δ. Μιχαηλίδου	3200.75	
Καθυστ. στρατ. φόρου	8991.	19497.95

τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1902.

Λαβεῖν

	Μετζ. πρὸς γρ. 20	
Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ	929.50	
» Παρακαταθηκῶν	7117.50	
» Χρήματα Στρατ. φόρου	5191.	
Καθυστ. Ζορζάκη Κορωνοπούλου	500.	
» Π. Κορωνοπούλου	1408.	15145.70
Ἐπίλοιπον χρέος		4352.25
		<u>19497.95</u>

Όνομα συνοικίας.	Ποσόν νοφου- σίων.	Ποσόν στρατ. φόρου κατά νόμον.	Ποσόν στρ. φόρου κατά νέμφην.	Ποσόν έλλείμ- ματος συνει- κίων.	Ποσόν πλεο- νάσματος συν- οικίων.	Παρατηρήσεις.
'Αγ. Ίωάν. Θεολόγου	1014	37558.56	37525	43.56	1232.64	(*) Τò πλεόνασμα τῶν
Γκιοζτεπε Κοκχρ Γιαλη	484	17927.36	19160		1032.40	εὑποουσῶν συνοικίων προο- ρίζεται εἰς κάλυψιν έλλειμ- μάτων ἀπόρων τοιούτων. Τò
Καρνατίνας	315	11667.60	12700		589.64	έν τῷ πίνακι τούτῳ φαινό- μενον πλεόνασμα γρ. 8957
Καρατασιού	309	11445.36	12035		514.12	θέλει καταλογισθεῖ εἰς τοὺς
'Αγίας Φωτεινῆς	97	3592.88	4107		1897.32	μη κανονισθέντας ἔτι λίαν
'Αγίου Γεωργίου	842	31187.68	33085		706.	ἀπόρους συνοικισμοὺς τοῦ
Ἱεροῦ Νοσοκομείου	350	12964.—	13670	20	1029.12	Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ Μπὸς
'Αγ. Δημητρίου	1297	48040.88	49070		843.84	Γιακᾶ.
Εὐαγγελιστρίας	1000	37040.	37020			
'Αγ. Νικολάου	1204	44596.16	45440	9580.40		
Μορτακίων	1537	56930.48	47350	4265.20		
'Αγ. Κωνσταντίνου	1130	41855.20	37590	2398.08		
'Αγ. Βουκόλου	727	26928.08	24530	56		
Νεκροταφείου	439	16260.56	16260			
Τιμίου Προδρόμου	1145	42410.80	42465		54.20	
Ὀρφανοτροφείου	541	20038.64	35720		15681.36	Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον
'Αγ. Αἰκατερίνης	1438	53262.52	56745		3481.48	ἔσχθῆν ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ
Φαουλᾶ	307	11371.28	12850		1478.72	στρατ. φόρου.
'Αρμενικῆς Συνοικίας	667	24705.68	21430	3275.68		
Ὀλικὸν ἄθροισμα	14873	549783.72	558742	19583.56	28540.84	